

som aquí!!!

El butlletí del Club Social Punt de Trobada

número 2, agost 2011

Sortides

Viatge a Lloret de Mar

Club Social

II Torneig de Futbol Sala Inclusiu

Projecte de Voluntariat

Entrevista:

Edgar Vinyals

President de l'associació d'oci inclusiu Sarau.

BENVINGUDA

Tornem a la càrrega amb el segon número del butlletí *Som Aquí!!* elaborat pels usuaris del Club Social "Punt de Trobada".

Voldríem començar aquest segon número fent incís en la rebuda que ha tingut aquesta publicació entre els lectors, ja que ha suposat una injecció important d'energia i motivació per tirar endavant aquest projecte que tant ens il·lusiona a usuaris i monitors.

A destacar en aquesta editorial, hi ha la secció de Club Social en que expliquem dos dels projectes que tenim en marxa; el projecte de voluntariat i el II Torneig de Futbol Sala Inclusiu, que tindrà lloc el proper dissabte 10 de setembre al Pavelló Esportiu Municipal.

Els nostres redactors han volgut explicar, per a tots els lectors, l'experiència que van suposar uns dies de vacances que van passar a Lloret de

Mar el passat mes de juny.

L'entrevista d'aquest mes l'hem fet a Edgar Vinyals, president i fundador de l'associació d'oci inclusiu Sarau, una associació que treballa l'oci

amb diverses discapacitats a més de persones amb malaltia mental.

Finalment, a la secció La veu del Club, trobareu la opinió dels redactors d'aquest Butlletí respecte un informe presentat per FEAFES (Confederación Española de Federaciones y Asociaciones de personas con Enfermad Mental y sus Familias) sobre el dret a les persones afectades de participar en el seu propi tractament.

Esperem que gaudiu d'aquest número igual que amb l'anterior i que passeu un bon estiu.

Marta, Bea i Roger
Monitors del Club Social "Punt de Trobada"

EQUIP DE REDACCIÓ:

Agustín Luque, Carmen Oller, José Antonio Pérez, Juan Miguel Barbero, Matilde Torres, Manuel Moreno, Oscar Domínguez, Sergio Barrachina, Víctor Álvarez, Enrique Martínez, Núria Palmero, Alberto Olivé

COORDINACIÓ, EDICIÓ I DISSENY:

Marta Escorigüela
Beatriz Vieito
Roger Trilles

CONTACTE:

Club Social Punt de Trobada.
Carrer Francesc Riera, 11-13, Local.
93.774.33.07
club_puntdetrobada@yahoo.es

Enigma 2: En los agujeros no hay tierra

Enigma 1: El fósforo, ya que si no enciendes el fósforo no puedes encender lo demás

Edgar Vinyals

President de l'associació d'oci inclusiu Sarau, dedicada a organitzar activitats adreçades a persones amb algun tipus de trastorn o discapacitat. Ha fet servir la seva experiència com a usuari per donar una atenció diferent i divertida a les persones afectades.

Que és Sarau?

És un projecte que va començar fent sessions de discoteca. El nom ve de la definició de diccionari "Grup de gent que es diverteix". Ha evolucionat com a associació, en l'actualitat és una entitat sense ànim de lucre que té tres línies d'acció: Activitats de lleure inclusiu, transformar la realitat de les persones amb algun tipus d'etiqueta diagnòstica de salut mental i sensibilitzar i reivindicar, tant en el propi sector com en el sector professional i de serveis.

Com va néixer Sarau? Quan temps fa?

Sarau sorgeix fa dos anys. Sorgeix d'estar treballant amb una associació i veure que hi havia coses que es podien fer, i es podien fer d'una altra manera. Sorgeix també de que m'agrada la idea del lleure i passar-s'ho be. Finalment, prové de la meva experiència com a usuari veient coses que es podien canviar i millorar.

Qui t'ha ajudat amb l'associació Sarau?

Doncs m'ha ajudat tot aquell que ha cregut en el projecte, hi ha participat, ha aportat idees, hi ha dedicat temps... Familiars, amics, companys de feina i gent que ha conegut el projecte, hi ha cregut i ha volgut participar-hi. Sarau és una associació oberta i participativa, on tothom qui vulgui hi pot participar.

Com creus que Sarau ajuda a les persones afectades?

Això ho hauria de dir cadascú. A mi m'ajuda en quant a que gaudeixo de moments divertits, que comparteixo amb gent, conec gent nova... Jo crec que sempre que algú ve a fer alguna activitat que li ve de gust, que li agrada i li motiva és això el que es troba: Moments de goig, de distensió, d'alegria, diversió, de plaer, de conèixer gent i de conèixer-se a un mateix. Jo aquí no diferencio entre una persona que tingui un trastorn o no perquè un moment divertit, és divertit per tothom, així que "que me quiten lo bailao".

Tothom pot participar en totes les activitats? Hi ha alguna discriminació o selecció d'usuaris?

No, nosaltres parlem de lleure inclusiu, així que pot venir qualsevol persona. Les úniques limitacions són les de caràcter legal o la capacitat econòmica de cada persona i de l'entitat. No hi ha cap discriminació o selecció segons el diagnòstic o el grau de discapacitat.

Que més fa Sarau a part de les festes?

Fem tallers de discoteca, activitats el cap de setmana o entre setmana de diversos tipus com poden ser culturals, recreatives, lúdiques com anar a musicals, al cinema, a sopar, viatges, etc... i altres activitats com tallers, activitats de voluntariat i formacions, xerrades i altres.

Quins resultats has obtingut amb aquest projecte? Estàs content amb els resultats?

Si, si, evidentment, en dos anys l'entitat i els projectes han crescut molt, cada vegada hi ha més persones implicades, cada vegada ve més gent, cada cop hi ha més persones a les activitats i aquest era el nostre objectiu principal: Que vingués gent a participar i conegués altra gent. Si cada vegada venen més persones i es fan més activitats, doncs vol dir que podem estar contents. Quanta més gent s'incorpora hi ha més idees i més capacitat de treball, tot millora i creix. Estic molt content perquè he vist l'evolució del projecte des del principi.

Com es finança Sarau? Has tingut molts problemes?

Fins ara no hem tingut cap tipus de finançament. Per demanar una subvenció et demanen una experiència de 2 anys, una estructura professional i un local, tot això no ho tenim i, per tant no podem optar a una subvenció, així que hem hagut de buscar altres maneres de fer-ho. Hem fet activitats que han generat benefici, que s'ha pogut invertir en altres activitats. Estem fent samarretes i altres articles de merchandising. També hem rebut donatius i ara estem fent una

Entrevista

campanya de captació de socis, paguen 12€ l'any i amb aquests diners es poden fer activitats.

Quin és el futur de Sarau a partir d'ara? Quins projectes nous teniu preparats?

El nostre pla estratègic de cara al 2011 i 2012 és augmentar l'oferta d'activitats dels projectes actius. Tenint en compte que econòmicament estem limitats, creiem que és important fer créixer els projectes que hi ha en marxa, cal anar pas a pas. Tot i així volem començar a treballar més enllà del lleure, ens estem plantejant de treballar el tema residencial o en fer acompanyaments terapèutics.

Ara parla'ns de tu, com vas decidir estudiar treball social?

Doncs perquè és un àmbit que m'agrada, vaig començar fent el cicle formatiu d'Integració Social i volia ampliar els coneixements, així que vaig començar la carrera de Treball Social, ja que vaig considerar que era el que podia complementar millor la meva formació en aquest camp.

Quina feina voldries fer com a treballador social?

Continuar en la línia que estic treballant ara a Sarau. També estic treballant en diversos moviments d'usuaris en l'àmbit de la salut mental. Això és el que m'agradaria fer en els pròxims 3 o 4 anys. Després, la vida dona moltes voltes, no se sap mai.

Cap a on creus que es dirigeix l'atenció a les persones amb trastorn mental?

Crec que es dirigeix a un canvi de model. Encara té el monopoli el model biomèdic, que entén els trastorns mentals com a malalties orgàniques, disfuncions del cervell, que deixa de funcionar i apareixen els símptomes. Crec que això està canviant, que es comencen a veure els problemes de salut mental com una cosa més complexa, que es complementa amb altres factors com l'experiència de vida, els hàbits de salut física i mental. També s'està coent un canvi de paradigma en que el rol dels usuaris i persones afectades està canviant, estan començant a agafar més rellevància, autodeterminació i estan començant a participar en la decisió dels tractaments que ens afecten directament, com

han de ser aquests tractaments, que deixin de ser tractaments i passin a ser tractes personals, que es deixi de veure el diagnòstic i els fàrmacs i es comenci a escoltar més a les persones i la seva experiència. Crec que és un moment en que les persones que tenim un diagnòstic comencem a apoderar-nos de les nostres vides i hem de començar a incidir en els serveis professionals i en les polítiques que afecten el sistema de salut mental.

Que penses del sistema sanitari?

Fan falta molts canvis. S'ha de potenciar més una visió més humana, social i antropològica del fet de tenir un trastorn mental. Crec que s'ha de treballar a nivell social, institucional i polític l'estigma i com això ens afecta al desenvolupament de les nostres vides. Crec que s'ha de traspassar a la gent de tot arreu que el fet de tenir una crisi, no ens priva de decidir què volem, com ho volem i quan ho volem. S'ha de potenciar més el desenvolupament d'altres arrees de les persones i veure que no només és important establir el quadre clínic d'una persona, sinó que és important treballar el concepte de salut i desenvolupar altres recursos més enllà dels fàrmacs que ens permetin treure'ns el pes de l'auto estigma i ens permeti veure un futur més pròxim amb més possibilitats de les que ara mateix tenim o creiem que tenim. Respecte el sistema de salut, crec que s'ha d'humanitzar més, ha de perdre influència la perspectiva psiquiàtrica i centrar-lo en l'experiència de les persones.

Que opines sobre la medicació?

És un recurs que tenim les persones que tenim algun tipus de trastorn en els moments de crisi. Són una bona eina per fer front en algun moment de la nostra vida. Haurien de ser una ajuda que podem tenir en algun moment concret. Crec que hi ha un abús en el seu ús. Que s'utilitzen per massa coses, entenent aquest massa com que, a vegades, per solucionar algun tipus d'incidència, es poden utilitzar altres tipus de recurs. La tradició del model biomèdic, ens ven els fàrmacs com la única solució, considero que s'han de promoure altres recursos com els hàbits d'alimentació, de salut, l'esport o les teràpies naturals. S'ha de denunciar la influència i manipulació que té la indústria farmacèutica en el sistema de salut, que

Entrevista

és un dels factors determinants perquè el consum de fàrmacs sigui excessiu i es deixin de veure altres possibilitats que millorarien la nostra qualitat de vida i milloraria la nostra autonomia personal.

Creus que totes les persones afectades tenen les mateixes possibilitats de reincorporar-se a la societat?

Crec que totes les persones haurien de tenir les mateixes oportunitats. Crec també, que tots podem tenir les mateixes oportunitats sempre i quan defensem els nostres drets i siguem responsables amb els nostres deures. Crec que cadascú té moltes capacitats i tots tenim moltes discapacitats, per tant, cadascú, dintre de les mateixes oportunitats, ha d'aprofitar les oportunitats per ser conscient de les limitacions, intentar reduir-les i, a l'hora, millorar les capacitats i ser conscient de les oportunitats que té i no desaproveitar-les.

Creus que hi ha moltes diferències entre totes les malalties?

M'imagino que no hi ha diferències en les malalties, el que veig es que hi ha diferències entre les persones. No és el mateix la història de vida que ha tingut cada un de nosaltres, crec que la diversitat està en les persones i, per tant, cada persona manifesta el seu malestar, el seu patiment d'una manera, com pot ser un trastorn o una crisi. Sé que hi ha moltes categories de trastorns mentals, que cada vegada hi ha més categories i, per tant, cada vegada s'intenta diferenciar més entre cada tipus de trastorn. Jo crec que no hi ha tanta diferència si partim de veure els trastorns mentals com a manifestacions del patiment i del malestar humà. Si ho mirem des de l'òptica de la psiquiatria, si que hi pot haver diversos trastorns, si que cada tipologia de trastorns té molts subtipus i que, amb l'esforç de la indústria farmacèutica per augmentar els ingressos hi haurà més categories diagnòstiques perquè així hi haurà més tractaments per vendre i més beneficis.

EDGAR VINYALS

Quina creus que és la solució en la lluita contra l'estigma?

Crec que passa per diverses estratègies, varies accions... per una banda, i la més important, que les persones que tenim algun tipus de trastorn, transformem la nostra visió sobre nosaltres mateixos i comencem a veure'ns, no centrar-nos en el trastorn, sinó veient totes les altres coses que ens descriuen com a persones. Crec que conceptes com el de normal hem de començar a pensar el que signifiquen. Hem d'entendre que cadascú és fill d'un pare i una mare, que tothom ha viscut de manera diferent, per tant, molt difícilment trobem dues persones iguals. Hem de prendre consciència de les coses que podem fer i a vegades no fem, ja que son moltes. És una lluita diària amb nosaltres mateixos d'anar-nos exigint poder controlar més coses de les que fins ara hem pogut controlar.

Per una altra banda, hi ha la lluita en l'àmbit professional. Nosaltres sempre hem estat envoltat de professionals que ens acompanyen en cada moment.

També s'ha de treballar amb els professionals que ens deixin prendre decisions sobre el nostre procés. A vegades hi ha situacions amb els serveis i els recursos que s'han de posar sobre la taula certes coses i certes maneres de funcionar. Més enllà d'això, la formació a altres professionals com poden ser, sanitaris, forces de seguretat, etc... També cal fer una feina amb els mitjans de comunicació, no es pot consentir que s'enviïn certs missatges. Finalment, cal treballar amb la població en general, potser hi ha persones que no canviaran, però s'ha d'incidir amb les noves generacions.

Associació Oci Inclusiu Sarau

www.sarau.org

Telf. 600 920 701

info@sarau.org

També a Facebook

Míriam, Gabi, Jose Antonio, Sergio

Club Social

Viatge a Lloret de Mar

Els passats 7, 8, 9 i 10 de juny, 13 usuaris del Club Social "Punt de Trobada" i dos monitors

vam marxar de vacances al municipi coster de Lloret de Mar. El viatge és una activitat que s'organitza des de fa anys al nostre club, ja que passar uns dies fóra del nostre entorn habitual ens permet desconectar de la rutina, oblidar-nos de la malaltia,

gaudir de paisatges nous i ens permet establir llaços més estrets i conèixer millor als nostres companys.

Lloret de Mar és un poble de la costa, que és conegut pel gran nombre de turistes estrangers que hi acudeixen i pel seu ambient, tant durant el dia per les seves botigues i bars, com per la nit, amb

moltíssim pub's musicals plens de gent jove. Durant els dies que vam estar-hi vam visitar el Museu del Mar, on ens van explicar la relació del

poble amb la mar. També vam passejar pels jardins de Santa Clotilde, on vam gaudir d'uns paisatges i unes vistes increïbles. Per últim vam pujar al bus turístic del poble, que ens va apropar fins al poble de Blanes. La llàstima va ser que el temps no ens va

acompanyar i no vam poder gaudir del sol i la platja com ens hagués agradat.

Ara a comptar els dies que falten per les següents vacances!!

Agustín, Carmen, Juanmi i Manuel

ASSISTENTS AL VIATGE A LLORET DE MAR

II Torneig de Fútbol Inclusiu

Per segon any consecutiu el Club Social "Punt de Trobada" organitza el Torneig de Futbol Sala Inclusiu que tindrà lloc el proper dissabte 10 de setembre al Pavelló Esportiu Municipal de Martorell de 9.30h a 14h.

L'objectiu principal d'aquest torneig és crear un espai d'inclusió de les persones que pateixen un trastorn mental amb la comunitat a través de l'esport.

Les inscripcions són gratuïtes i es poden realitzar via mail a l'adreça de correu electrònic club_puntdetrobada@yahoo.es fins al 5 de setembre. Us animem a participar-hi!!

El Club Social "Punt de Trobada"
organitza

II Torneig de Futbol Sala Inclusiu

(A partir de 12 anys)

Dia 10 de Setembre de 2011

Hora 9,30h a 14h

Lloc Pavelló Esportiu Municipal
(Av. Felix Durán i Canyameres, nº1)

Inscripcions gratuïtes fins al 5 de setembre a la adreça club_puntdetrobada@yahoo.es. Ha de constar nom de l'equip, nom dels jugadors i telèfon de contacte. Els equips han d'estar formats com a mínim per 5 jugadors.

Organitza Club Social Punt de Trobada pertanyent a l'associació AFASM
Col·laboren: La Creu Roja del Baix Llobregat Nord, Ajuntament de Martorell, "La Caixa"

Redacció

Club Social

Projecte de Voluntariat

Aquesta iniciativa va néixer a principis de l'estiu de 2010, per tal de facilitar l'accés a activitats de voluntariat a persones que en algun moment de la seva vida han patit dificultats emocionals.

El projecte té com a objectiu principal que aquestes persones, a través de la tasca de voluntariat, millorin la seva qualitat de vida, augmentin les relacions amb la comunitat i obtinguin satisfacció personal. En ell, participen persones vinculades al Club Social o derivades dels diferents recursos de la xarxa de salut.

En l'actualitat els usuaris que fan de voluntaris en aquest projecte, desenvolupen la seva tasca a la Creu Roja de Martorell, al Banc d'Aliments, acompanyaments a gent gran, etc... També s'ha incorporat un voluntari al Club per dur a terme el taller de Manualitats.

Aquesta és la opinió d'algun dels participants d'aquest projecte sobre la tasca que realitzen de voluntari:

Montse (Voluntaria amb gent gran i al banc d'aliments): *Me parece una experiencia muy positiva porque te das mucho a la gente y eso me hace sentir bien. Me siento satisfecha de participar en este proyecto, ya que hace tiempo que quería hacer de voluntaria y ahora he tenido la oportunidad de hacerlo a través del Club. Estoy más animada desde que hago de voluntaria, ya que me gusta el trabajo que hago y el buen ambiente que hay entre los compañeros. Me ha aportado mucha satisfacción personal.*

Jaime (Voluntari al Club Social i amb gent gran): *La parte positiva de hacer de voluntario en el Club es ver una sonrisa en las personas a*

las que ayudas. También me hace feliz enseñar a los demás mis conocimientos, en este caso de manualidades, sin pedir nada a cambio. Cuando salgo del Club después de haber hecho mi tarea de voluntario, me siento muy feliz, tengo la sensación de sentir-me útil. Ahora estoy haciendo lo que me gusta.

ALGUNOS DELS PARTICIPANTS AL BANC D'ALIMENTS DE LA CREU ROJA

me ha subido la autoestima y me encuentro más activo. Me siento satisfecho de haber participado en el proyecto de voluntariado sobretudo por sentirme útil, por la importancia de tener una responsabilidad. Animo y aconsejo a la gente que venga.

Per últim, volem fer incís en el paper que ha desenvolupat la Creu Roja del Baix Llobregat Nord en el desenvolupament d'aquest projecte, ja que sense la seva col·laboració desinteressada, no hagués estat possible posar-lo en marxa.

Oscar (Voluntari al banc d'aliments):

Para mí la parte positiva de hacer de voluntario es ayudar a los demás y poder ocupar una parte de mi tiempo libre. Participar en este proyecto me ha dado ánimos y fuerza, ya que yo podría tener mi trabajo y por circunstancias no es así, y de esta manera me vuelvo a sentir útil. Valoro el hecho de volver a tener una responsabilidad.

Alberto (Voluntari al banc d'aliments):

La parte positiva de la experiencia es hacer amigos, ayudar a la gente, me lo paso bien. Hay muy buen ambiente entre los compañeros. Ayudando a los demás me siento más útil,

Agustín, Carmen, Juanmi i Manuel

Club Social

Xerrada de AECC sobre el Tabaquisme

Des del passat mes de maig al Club Social "Punt de Trobada" realitzem un taller setmanal que es diu Viure Saludablement. En aquest se'ns dona pautes als participants de com portar una vida més saludable i parlem de la importància de portar una bona alimentació, fer exercici de forma regular i tenir l'autoestima ben alta per poder afrontar el nostre dia a dia. En ella també ens informen dels riscos que correm amb el consum d'alguns tòxics, sobretot el tabac, ja que el nostre és un col·lectiu on hi ha un alt percentatge de fumadors. Per aquesta raó vam decidir convi-

dar a l'Associació Espanyola Contra el Càncer per tal de que ens fessin una xerrada sobre els problemes que comporta l'addicció al tabac. L'encarregada de portar a terme la xerrada va ser la psicòloga Vanessa Cortí. Ens va explicar els inconvenients i conseqüències de fumar, tant a curt com a llarg termini i ens va permetre conscienciar-nos realment de la problemàtica de ser una persona fumadora i sobretot ens va donar molts ànims per deixar de fumar. Els mateixos que us donem nosaltres si algú s'ho està plantejant, ja que sabem que és molt complicat.

Sortides

Museu de la Xocolata

El passat dissabte 18 de juny els usuaris del Club Social vam visitar El Museu de la Xocolata de Barcelona, per tal de conèixer els secrets i característiques d'aquest temptador aliment. La primera sorpresa ens la vam endur quan vam veure que l'entrada era una xocolatina que no vam trigar en obrir-la i menjar-nos-la. Una vegada tastada la xocolata, vam conèixer diferents qüestions, com la procedència i orígens del cacau, la cultura de la xocolata en diferents països en l'actualitat.

Després vam poder veure diferents figures de xocolata que representaven diversos monuments i llocs del món. També, i per últim, vam observar com s'elaboraven aquelles figures ja que hi havia pastissers que les elaboraven en un obrador obert al públic.

Agustín, Carmen, Juanmi i Manuel

Tibidabo

El passat dissabte 2 de juliol els usuaris del Club Social, acompanyats de la Bea i el Roger, els nostres monitors encarregats de les sortides, vam visitar el parc d'atraccions El Tibidabo, per tal de passar un dia de molta diversió i gaudir de les meravelloses vistes de la ciutat de Barcelona. Vam gaudir de diferents atraccions com la noria, la muntanya russa, el vaixell, etc... i com no, vam visitar la mítica sala dels miralls on vam riure moltíssim.

Redacció

VISITA AL MUSEU DE LA XOCOLATA

La veu del club

En aquesta secció plantejarem un tema d'interès en el món de la salut mental i els redactors d'aquest butlletí en donaran la seva opinió.

FEAFES reclama el derecho de las personas con enfermedad mental a participar en su tratamiento

- Esta reivindicación pertenece a las conclusiones del XVII Congreso FEAFES que ha reunido estos días en Valladolid a 300 miembros de asociaciones de personas con enfermedad mental y familiares.

-La cita bianual del movimiento asociativo FEAFES abordó en Valladolid la coordinación sociosanitaria como "el principal reto" de la atención en salud mental de los próximos años.

-En el acto de Clausura del Congreso participaron el secretario de Estado de Educación y la directora general de Planificación, Calidad, Ordenación y Formación de la Consejería de Sanidad de la Junta de Castilla y León.

(Valladolid, 7 de mayo de 2011)-. Las personas con enfermedad mental deben participar en el tratamiento que se ofrece en las Unidades de Salud Mental y en la formación de los profesionales que atienden este tipo trastornos. Así lo reclamó hoy el presidente de FEAFES, José María Sánchez Monge, durante la Clausura del XVII Congreso del movimiento asociativo de personas con enfermedad mental y familiares celebrado en Valladolid.

Asimismo desde FEAFES exigen "el desarrollo inmediato" de una adecuada atención a las personas con enfermedad mental en sus propios domicilios y de programas de psicoterapia. De este modo, argumentan, se podría "reducir el número de ingresos involuntarios" y el "tratamiento farmacológico".

Estas reivindicaciones forman parte de las conclusiones que FEAFES ha extraído tras la celebración de su XVII Congreso en Valladolid, donde además esta entidad ha reclamado la participación de las personas con enfermedad mental en todos los aspectos de la vida social, con especial énfasis las que se refieren al ámbito de la salud mental, desde "la formación de los profesionales" a "la atención directa" a este colectivo.

Compromiso político

El presidente de FEAFES también subrayó la necesidad de "un mayor compromiso" de todas las Administraciones para conseguir un "verdadero espacio sociosanitario". Según FEAFES, esto supone un paso necesario para que las personas con enfermedad mental vean reconocidos sus derechos fundamentales como cualquier otro ciudadano.

En particular, Sánchez Monge indicó que la aplicación de la Ley de Promoción de Autonomía Personal para las personas con enfermedad mental en situación de dependencia es todavía "insuficiente, parcial y desigual" entre las diferentes Comunidades Autónomas, por lo que reclamó la

mejora de la atención y el mantenimiento de los servicios sociales.

En primera persona

Durante el Congreso, el Comité Asesor de Personas con Enfermedad Mental de FEAFES reivindicó que tanto las Administraciones Públicas como el conjunto de la sociedad favorezcan la integración de este colectivo.

En ese sentido, dicho Comité reclamó "más y mejores tratamientos" en el entorno domiciliario de los afectados por problemas de salud mental como el modo más eficaz de "evitar muchísimo sufrimiento" a estas personas.

Además, desde el Comité subrayaron la necesidad de apoyar la búsqueda de empleo de las personas con enfermedad mental, como paso necesario para su integración en la sociedad. Asimismo, el Comité recordó la Convención ONU como una herramienta clave para evitar la vulneración de los derechos de las personas con discapacidad a causa de enfermedad mental

Desaparición del estigma

Durante el acto de Clausura del Congreso FEAFES, el secretario de Estado de Educación, Mario Bedera, señaló la importancia del conjunto del movimiento asociativo que representa FEAFES. Además afirmó que desde el Ministerio de Educación se comparten los objetivos de FEAFES para lograr la "desaparición del estigma" que aún sufren las personas con problemas de salud mental y conseguir así la "integración social" de este colectivo.

Por su parte, la directora general de Planificación, Calidad, Ordenación y Formación de la Consejería de Sanidad de la Junta de Castilla y León, Ana Mª Hernando Monge, reconoció el "elevado nivel científico del Congreso" así como "la oportunidad del lema" para afrontar el reto de la coordinación sociosanitaria. En ese sentido expresó que en la actualidad los sistemas de social y sanitario "no tienen más remedio que caminar de la mano".

Asimismo, el vicepresidente ejecutivo de Fundación ONCE, Alberto Durán, subrayó el apoyo de su organización de "todas y cada una de las reivindicaciones" de FEAFES y animó al movimiento asociativo de personas con enfermedad mental y familiares a que "exija" que se promuevan acciones entorno a la prevención de la aparición de trastornos mentales.

Información complementaria

Desde FEAFES informan que la asistencia a este Congreso asciende a más de 300 personas, que forman parte de las 281 asociaciones pertenecientes a la red FEAFES. Los asistentes vienen como portavoces de sus respectivas organizaciones, por lo que los asistentes representan en realidad a 45.000 personas con enfermedad y familiares miembros de las entidades FEAFES.

La información sobre el XVII Congreso FEAFES está disponible en la página web: <http://www.congreso-feafes2011.es/>

Hacen falta más centros de día y profesionales tanto a nivel psiquiátrico como trabajadores sociales, para la atención de enfermos mentales, evitando así ingresos constantes y cambios de medicación. El empleo de estas personas aún es un tema pendiente de la sociedad debido al estigma que la sociedad tiene equivocadamente hacia este colectivo.

Óscar

Mi opinión es positiva sobre este informe de FEAFES Castilla y León realizado en Valladolid en el XVII Congreso en dicha ciudad. Es muy loable que dicha organización sin ánimo de lucro se interese por las personas con enfermedad mental y de a conocer a este colectivo con sus derechos, obligaciones y explique su realidad y su día a día. Es importante, como recalca el informe, que mediante psicoterapia y fármacos este grupo de personas (infravaloradas en ciertas ocasiones y con un estigma importante por miedo e ignorancia de alguna gente) puede mejorar su calidad de vida. Opino que esto se logrará mediante una reinserción social plena mediante un empleo (las personas a las cuáles la medicación les permita trabajar) y un reconocimiento unánime de la sociedad a este grupo de personas (con una enfermedad más, como puede ser la esquizofrenia), como un ciudadano más.

Alberto

Bueno, mi opinión del artículo, es sobretodo mi alegría por FEAFES que da importancia a temas como la ayuda en el hogar, otro tema que me interesa y me gusta mucho es la integración social de los enfermos y que nos apoyen en la búsqueda de empleo.

Victor

El congreso ha despertado en mí un gran interés, al reclamar el derecho de las personas con enfermedad mental a participar en su tratamiento. He notado un compromiso por parte de directivos importantes como son el secretario de Estado de Educación y la directora general de Planificación, Calidad, Orientación y Formación de Conserjería de Sanidad de la Junta de Castilla y León.

El tema del tratamiento farmacológico, para mi parecer es muy importante, ya que es el mismo paciente el que nota su mejoría o todo lo contrario, como por ejemplo con malestar físico debido a incompatibilidades de falta de sueño, además de encerrarse en si mismo lo que a mi parecer acrecienta la soledad o el sentimiento de culpa.

Otro punto importante es la desaparición del estigma que en muchos casos impiden la integración social y te conduce a un aislamiento social en el que creo que todo van a ser problemas crecientes. Todo esto se va superando gracias a los integrantes de FEAFES, que en este congreso la asistencia asciende a más de 300 personas y 281 asociaciones, lo cual para mi es un avance en el difícil tratamiento de estas enfermedades.

¡Gracias y animo!

Enrique

Calaix de sastre

una mica de tot...

Com que sabem que molts de vosaltres fareu vacances aquest mes d'agost, hem decidit dedicar l'espai del Calaix de Sastre a escriure uns acudits i uns enigmes que podeu anar fent per matar l'estona durant aquestes vacances, tant si esteu prenent el sol a la platja, com si esteu gaudint de l'aire fresc de la muntanya.

Acudit:

Dos extranjeros que van por una carretera comarcal en la provincia de Málaga, iban perdidos buscando Antequera. El día estaba lloviznando y en eso que ven a un hombre que va andando por la cuneta.

Entonces los extranjeros dicen vamos a preguntarle a este hombre, abren la ventanilla y dice:

- Perdone ¿Antequera?

A lo que el hombre responde:

- Antes era albañil, ahora busco caracoles

Enigma 2: El agujero

¿Cuánta tierra habrá en un agujero de treinta centímetros de largo por treinta de ancho y treinta de profundidad?

Enigma 1: Habitación oscura

Estas en una habitación algo oscura y muy fría sólo tienes un fósforo, al frente tienes un hogar, una lampara de aceite y una antorcha, todas apagadas.

¿Que prendes primero?

Acudit:

En el hospital psiquiátrico, un loco le dice a una loca:

- Oye ¿Te quieres casar conmigo?

A lo que ella responde

- ¿Tu estas loco o que?

A lo que él le contesta

- Y tu, ¿Qué estas aquí de vacaciones?

Acudit:

Se muere un hombre de mediana edad y en el velatorio en casa del muerto con la viuda, los hijos y los familiares llegó el mejor amigo del fallecido. Este se arrodilla a los pies de la cama y empieza a exclamar:

- ¡Ay Manolillo, ya te decía yo que el tabaco te iba a matar! ¡Ay Manolillo, ya te decía yo que el tabaco te iba a matar!

Y así todo el rato, hasta la viuda se cansa y le dice:

- ¡Pero que coño el tabaco, si lo ha atropellado un camión!

A lo que el amigo le responde.

- ¡Pero iba a comprar tabaco!